

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 286. Tenorsaxofonist Coleman Hawkins, St. Joseph, Missouri, 21 november 1901 - New York City, 19 mei 1969
Hawkins, bijnamen: The Hawk, Bean, geldt als de uitvinder van het tenorspel - toen Benny Carter en Johnny Hodges de altsaxofoon al hun eigen wil hadden opgelegd in de tweede helft van de jaren twintig, was Hawkins nog bezig - in het begin van de jaren dertig had hij als eerste de tenor echt op de jazzscene gebracht. Ben Webster en Don Byas kwamen uit zijn school, Lester Young prefereerde een wat lichter geluid en melodisch een meer lineaire aanpak. Van 1934 tot en met '39 was Hawkins in Europa en Chu Berry zijn waarnemer, Bean was nog niet terug of hij stelde zich aan de top. Zo was de situatie in 1945: Chu Berry ~~was~~ dood, Don Byas naar Europa, Ben Webster ~~was~~ tweede man en wat niemand kon voorzien is dat Lester Young binnenkort school zou maken met Stan Getz ^{als ster} ~~als ster~~ en dat DAT de basis-stijl voor de tenor zou worden. Natuurlijk, Dexter Gordon had voorop gelopen, maar het was Getz die de hegemonie greep. Zover is het op dit moment niet, we luisteren naar de 43-jarige Coleman Hawkins op 23 februari 1945.

plaat 1

Coleman Hawkins a/h Orchestra: Riff tide (Coleman Hawkins)
A/1 - 2:53 - Capitol 5CD 52.80802

Stuk van Coleman Hawkins: "Riff tide", de laatste keer hoorden we het als "Backbreaker" in deel 277 tijdens een jam-session in LA, 1947. Deze uitvoering: door Coleman Hawkins and his Orchestra voor Capitol in ^{Hollywood} ~~Capitol~~, 23 februari 1945 met Howard McGhee-trompet, Sir Charles Thompson-piano, Allen Reuss-gitaar, Oscar Pettiford-bas, Denzil Best-drums. Uit dezelfde session: "Stuffy".

zelfde

Coleman Hawkins a/h Orchestra: Stuffy (Coleman Hawkins)
A/4 - 3:01 - idem

"Stuffy", ook weer een stuk van Hawkins. In Des. 2 maart deed ook trombonist Vic Dickenson mee, en Hawkins gebruikte de accoorden van "Sweet Georgia Brown" voor ~~Hollywood~~ "Hollywood stampede".

zelfde

Coleman Hawkins a/h Orchestra: Hollywood stampede (C. Hawkins)
B/1 - 3:08 - idem

"Hollywood stampede". En dit is "Wrap your troubles in dreams".

zelfde

Coleman Hawkins a/h Orchestra: Wrap your troubles in dreams
B/2 - 3:06 - idem (Barris, Koehler, Moll)

"Wrap your troubles in dreams", Capitol opname gemaakt in Hollywood op 2 maart 1945. Howard McGhee-trompet, Vic Dickenson-trombone, Coleman Hawkins-tenorsaxofoon, Sir Charles Thompson-piano, Allen Reuss-gitaar, Oscar Pettiford-bas, Denzil Best-drums. 9 maart was de derde Capitol-session - weer zonder trombonist Dickenson, en bassist John Simmons had de toenmalige Meester opgevolgd, Oscar Pettiford. Op het accoordschema van "Tea for two" een Coleman Hawkins-lijn: "Bean soup".

zelfde

Coleman Hawkins a/h Orchestra: Bean soup (Coleman Hawkins)
B/6 - 3:05 - idem

"Bean soup". Coleman Hawkins had opnamen gemaakt met Thelonious Monk, Dizzy Gillespie, Max Roach en nu Howard McGhee en Oscar Pettiford, modernisten dus, door Hawkins zelf in zijn groepen gehaald want hij had geen aanpassingsmoeilijkheden, o.a. door zijn grote harmonische kennis. Merkwaardig is dat Benny Carter wel wat geforceerd klinkt als hij een soort Bebop-frase speelt. Overigens is dit de traditionele Hawkins, in "It's the talk of the town".

zelfde

Coleman Hawkins a/h Orchestra: It's the talk of the town
B/5 - 3:04 - idem (Levinson, Symes, Neiburg)

"It's the talk of the town", Capitol opname gemaakt in Hollywood, 9 maart 1945, Coleman Hawkins and his Orchestra; Howard McGhee-trompet, Coleman Hawkins-tenorsaxofoon, Sir Charles Thompson-piano, Allen Reuss-gitaar, John Simmons-bas, Denzil Best-drums. Hawkins gaat terug naar New York, verbindt zich niet meer exclusief aan een platenmaatschappij. Zijn eerste session in The Apple is voor Victor, het is 27 februari 1946 en dit zijn de musici. Charlie Shavers-trompet, Pete Brown-alt, Coleman Hawkins en Allen Eager-tenorsaxofoon. Jimmy Jones-piano, Mary Osborne-gitaar, Al McKibbon-bas, Shelley Manne-drums. Buiten Shavers en Brown dus weer modernisten - van Eager hoorden we al in deel 271, Shelly Manne deed mee bij de fameuze december 1943 Hawkins-session toen "The man I love" gespeeld werd met een bassolo door Oscar Pettiford. Mary Osborne, 24 jaar oud bij deze opnamen, had net als Pettiford en Mary Lou Williams al rond 1937-38 Charlie Christian gehoord, voor haar de impuls om ook de toen nog gloednieuwe elektrische gitaar te gaan bespelen. Als afsluiting twee stukken uit de session, dit is eerst van Coleman Hawkins: "Spotlite".

plaat 2

Coleman Hawkins a/h Orchestra: Spotlite (Coleman Hawkins)
3/3 - 3:05 - RCA Victor NL 89277(2)

"Spotlite" van Coleman Hawkins, genoemd naar een jazzclub aan 52nd Street. Criticus en promotor Leonard Feather had voor Victor de deal gemaakt voor deze session, dus werd er ook een stuk van Feather gespeeld, de ballad "Low flame".

zelfde : Coleman Hawkins a/h Orchestra: Low flame (Leonard Feather)
3/4 - 3:05 - idem

"Low flame", uit de Coleman Hawkins-session voor Victor in New York City, 27 februari 1946 met Charlie Shavers-trompet, Pete Brown-alt, Coleman Hawkins en Allen Eager-tenorsaxofoon, Jimmy Jones-piano, Mary Osborne-gitaar, Al McKibbon-bas, Shelly Manne-drums. Volgende keer om te beginnen nog een stuk uit deze session, ^Fdit was NOS Jazzgeschiedenis 286, MDR.

E en die volgende keer is NIET
volgende week vrijdag, maar
over 14 dagen: 0,0 0 0 0
vrijdag 26 juli.

NA 134 631

30:40

opn. 09.05.85